

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/26/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814010422
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7814010422.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. septembra 2017, v trestnej veci proti N.. C. T., obžalovaného pre zločin podvodu podľa § 221 ods.1, 2, 3 písm.c/ Tr.zák. č. 300/2005 Z.z. v znení zákona č. 313/2011 Z.z., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 24.2.2017 sp.zn. 3T/156/2014 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm.d/ Tr.por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods.3 Tr.por. a podľa § 285 písm.b/ Tr.por. obžalovaného N.. C. T., nar. XX.X.XXXX P. T., trvale bytom T., X. X, súkromný podnikateľ, t.č. pozastavený výkon živnosti, oslobodzuje spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Rožňava sp.zn. Pv 306/12/8807 zo dňa 22.5.2014, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 ods.1, 2 Tr.zák. č. 300/2005 Z.z. v znení zákona č. 313/2011 Z.z. , ktorý mal spáchať tak, že

od dňa 16.11.2004 do 31.01.2012 v katastri obce W. B. Z. Š., okres T., na parcele číslo XXX/X, súpisné číslo XXX, budova lodenice a ostatné plochy, ktoré sú zapísané na liste vlastníctva č. XXXX po tom, ako predmetnú nehnuteľnosť nadobudol kúpou, na škodu cudzieho majetku seba obohacoval tým, že odoberal elektrickú energiu z rozvodov budovy v susedstve v katastri obce W. na Z. Š., okres T., na parcelnom čísle XXX/X H. XXX/X, súpisné číslo XXX, budova bývalej J. I., neskôr V. Q., ktoré mali spoločné rozvody energií, pričom využil omyl vlastníkov a nájomcov budovy spočívajúci v tom, že nevedeli, že majú spoločný rozvod elektriny a platby za elektrickú energiu uhradili nájomcovia, neskôr vlastníci predmetnej budovy bývalej J. I., neskôr V. Q., čím takto obvinený spôsobil v období od 16.11.2004 do 27.03.2008 na majetku spol. U. - W. J. U., H.. U., neskôr zmena mena spoločnosti na Q., H..U., U. B. Č.. X, W., IČO: 36 211 079, odobratím 44 340,85 kWh elektrickej energie škodu spolu vo výške 7.670,96 eur a v období od 27.03.2008 do 31.01.2012 na majetku spoločnosti V. Q., U..G..C.. Ž. XX, W., IČO: 43 957 366, odobratím 50 991,97 kWh elektrickej energie, škodu vo výške 8.821,61 eur,

pretože tento skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr.por. súd poškodené spoločnosti: V. Q., U..G..C.., Ž. XX, XXX XX W., N.: XX XXX XXX H. Q., H..U., U. B.T. X, XXX XX W., N.: XX XXX XXX, zastúpené splnomocneným zástupcom JUDr. Martinom Kostrejom z Advokátskej kancelárie v Michalovciach, s nárokmi na náhradu spôsobenej škody odkazuje na civilný proces.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Rožňava zo dňa 24.2.2017 sp.zn. 3T/156/2014 bol obžalovaný N.. C. T. uznaný vinným zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1,2,3 písm.c) Tr.zák. č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 313/2011 Z. z. pre skutok, ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa 16.11.2004 do 31.01.2012 v katastri obce W. B. Z. Š., okres T., na parcele číslo XXX/X, súpisné číslo XXX, budova lodenice a ostatné plochy, ktoré sú zapísané na liste vlastníctva č. XXXX po tom, ako predmetnú nehnuteľnosť nadobudol kúpou, na škodu cudzieho majetku seba obohacoval tým, že odoberal elektrickú energiu z rozvodov budovy v susedstve v katastri obce W. B. Z. Š., okres T., na parcelnom čísle XXX/X H. XXX/X, súpisné číslo XXX, budova bývalej J. I., neskôr V. Q., ktoré mali spoločné rozvody energií, pričom využil omyl vlastníkov a nájomcov budovy spočívajúci v tom, že nevedeli, že majú spoločný rozvod elektriny a platby za elektrickú energiu uhradili nájomcovia, neskôr vlastníci predmetnej budovy bývalej J. I., neskôr V. Q., čím takto obvinený spôsobil v období od 16.11.2004 do 27.03.2008 na majetku spol. U. - W. J. U., H.. U., neskôr zmena mena spoločnosti na Q., H..U., U. B. Č.. X, W., IČO: 36 211 079, odobratím 44 340,85 kWh elektrickej energie škodu spolu vo výške 7.670,96 eur a v období od 27.03.2008 do 31.01.2012 na majetku spoločnosti V. Q., U..G..C.. Ž. XX, W., IČO: 43 957 366, odobratím 50 991,97 kWh elektrickej energie, škodu vo výške 8.821,61 eur.

Za to bol obžalovanému N.. C. T. podľa § 221 ods. 3 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 2,3 Tr.zák. s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 36 písm.j) Tr.zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr.zák. súd výkon tohto trestu podmienene odložil s probačným dohľadom.

Podľa § 51 ods. 2 Tr.zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov a podľa § 51 ods. 4 písm. e) Tr.zák. súd obžalovanému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze osobne sa ospravedniť poškodenému.

Podľa § 288 ods. 1 Tr.por. súd poškodené spoločnosti: V. Q., U..G..C., Ž. XX, XXX XX W., IČO: 43 957 366 a Q., H..U., U. B. X, XXX XX W., IČO: 36 211 079, zastúpené splnomocneným zástupcom JUDr. Martinom Kostrejom z Advokátskej kancelárie v Michalovciach, s nárokmi na náhradu spôsobenej škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku obžalovaný N.. C. T. zahlásil odvolanie. V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný uviedol, že okresný súd v prvých dvoch rozsudkoch jednoznačne konštatoval, že obžalovaný začal realizovať odber elektrickej energie na základe súhlasu vlastníka nehnuteľnosti B. Š. W. P. T. s tým, že mal povinnosť zabezpečiť meranie elektrickej energie. Túto svoju povinnosť si splnil a znaleckým dokazovaním bolo objektívne preukázané, že počas žalovaného obdobia spotreboval elektrickú energiu, ktorá bola meraná ním namontovaným meračom. Z uvedeného dôvodu je absurdné sa domnievať, že sa niekto snaží úmyselne „načierno“ odoberať elektrickú energiu, pričom tento odber objektívne zaznamenáva. Okresný súd vo svojom rozsudku si protirečí, keď na jednej strane uvádza, že obžalovaný požiadal o zriadenie prípojky podružného odberu elektrickej energie a že na tento odber mal písomný súhlas od štatutárneho orgánu vlastníka nehnuteľnosti bývalej J. I., na druhej strane konštatuje, že v tomto súhlase uvedený vlastník „nepochybne naznačoval ďalší postup“, spočívajúci v postúpení žiadosti technickému a právnomu oddeleniu na jej spracovanie, výsledkom ktorého mala byť konkrétna zmluva. K vypracovaniu tejto zmluvy však nedošlo. V uvedenom písomnom súhlase bola obžalovanému uložená len jediná podmienka, a to inštalovať elektromer, ktorú obžalovaný splnil prostredníctvom N.. L. T.. Konštatácia okresného súdu, že obžalovaný nevyvinul žiadnu aktivitu, či už vo vzťahu k uzavretiu tejto zmluvy, resp. inú, je pri vyvodení jeho prípadnej trestnej zodpovednosti bezpredmetná, predovšetkým z dôvodu, že počas celej doby žiadnu aktivitu nevyvinul ani pôvodný vlastník a ani nový vlastník budovy bývalej J. I..

Zároveň obžalovaný zdôraznil, že iným spôsobom, ako podružným odberom sa v danom čase ani nedal zabezpečiť odber elektrickej energie pre nehnuteľnosť obžalovaného. Obžalovaný vzhľadom na technické riešenie (trafostanicu mala v správe a vo vlastníctve P. Z.) totiž nemal technickú a ani právnu možnosť uzatvoriť zmluvu priamo s distribútorom elektrickej energie. Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania zhodnotil aj výpovede svedkov, pričom je toho názoru, že práve výpovede svedka N.. J. J. a I. Š. neboli ničím spochybnené, títo vypovedali zhodne, práve naopak výpovede svedka U. sú menené

a nehodnoverné. Predložené overené fotokópie predmetných zmlúv preukazujú, že poškodený potvrdil, že bol s celkovým stavom nehnuteľnosti oboznámený.

V závere obžalovaný zdôraznil, že predmetný zločin je úmyselným zločinom, pričom úmysel obžalovanému N.. C. T. nebol preukázaný a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako nezákonný zrušil a obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného N.. C. T. je dôvodné.

Okresný súd vo veci prvýkrát rozhodol rozsudkom sp.zn. 3T 156/2014 zo dňa 20.11.2015, kedy podľa § 285 písm. b) Tr.por. oslobodil obžalovaného N.. C. T. spod obžaloby prokurátora v celom rozsahu, pretože skutok nie je trestným činom.

Na základe odvolania prokurátora Krajský súd v Košiciach na neverejnom zasadnutí dňa 26.5.2016 uznesením 7To/24/2016 zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd sa vo vyššie uvedenom uznesení nestotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa, ale stotožnil sa s argumentmi a s hodnotením dôkaznej situácie tak, ako to v odôvodnení odvolania uviedol prokurátor a v závere uviedol, že okresný súd je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd.

Okresný súd v intenciách vyššie uvedeného rozhodnutia krajského súdu na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12.8.2016 doplnil dokazovanie oboznámením listinných dôkazov - odpisom registra trestov a aktuálnych lustrácií, z ktorých vyplynulo, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný.

Okresný súd poukázal na právny názor krajského súdu a rozsudkom sp.zn. 3T/156/2014 zo dňa 12.8.2016 uznal obžalovaného za vinného zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1,2,3 písm. c) Trestného zákona a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 36 mesiacov, ktorého výkon podmienene odložil s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov a zároveň mu uložil povinnosť osobne sa ospravedlniť poškodenému. Poškodené spoločnosti s nárokmi na náhradu spôsobenej škody boli odkázané na civilný proces. Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie obžalovaný.

Na základe odvolania obžalovaného Krajský súd v Košiciach na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.11.2016 vyhovel návrhu obhajcu obžalovaného, ktorý predložil fotokópiu kúpnopredajnej zmluvy z roku 2004 medzi bývalým vlastníkom a poškodeným, z ktorej zmluvy je zrejmé, že kupujúci U. - W. J. U. jednoznačne potvrdil, že s kupovanou nehnuteľnosťou na základe jej obhliadky sa oboznámil a jej stav mu je známy. Zároveň navrhol vzhľadom, že sa jedná „o nový objavený dôkaz“, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. K tomuto návrhu sa pripojil aj intervenujúci krajský prokurátor.

Okresný súd po vrátení predmetnej veci preskúmal predloženú listinu a obsah spisového materiálu. Vo veci nevykonala žiadne dokazovanie, prečítal rozsudok Okresného súdu Rožňava sp.zn. 3T/156/2014 zo dňa 20.11.2015 a uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 7To/24/2016 zo dňa 26.5.2016 a rozhodol tak, že obžalovaného N.. C. T. opätovne uznal vinným v zmysle obžaloby a uložil mu totožný trest, ako vo svojom pôvodnom rozhodnutí.

Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu vyplýva, že pozornosti odvolacieho súdu, ako aj krajského prokurátora unikla skutočnosť, že spomenuté zmluvy o nájme s prílohami sa nachádzajú na liste č. 226, 233-246 spisu, ich dodatky na listoch č. 247, 248, 250, 261, 264 a kúpna zmluva na liste č. 289. Okresný súd konštatoval, že nejde o žiadny nový dôkaz, ktorý bolo potrebné vykonať, pretože tento dôkaz už bol riadne procesne vykonaný a jeho obsah nebol spochybnený.

Okresný súd vo svojom rozsudku konštatoval, že vzhľadom na takto zistené skutočnosti a absenciu ďalších pokynov odvolacieho súdu nemohol postupovať a konať inak, než za stavu ku dňu 12.08.2016,

teda po rozhodnutí Krajského soudu v Košiciach uznesením 7To/24/2016 zo dňa 26.05.2016, a teda rozhodol opätovne uznaním viny ako dňa 12.8.2016.

Svoje rozhodnutie okrem iného odôvodnil aj tým, že ak aj obžalovaný požiadal pôvodného vlastníka o zriadenie prípojky podružného odberu elektrickej energie, samotný súhlas riaditeľa B. T. v písomnej forme na žiadosti nepochybne naznačoval ďalší postup, teda, že žiadosť bude postúpená technickému a právnomu oddeleniu na spracovanie žiadosti, ktorých výsledkom mala byť konkrétna zmluva. K uzavretiu takejto zmluvy však nikdy nedošlo. Napriek tomu obžalovaný začal a pokračoval v neoprávnenom odbere elektrickej energie. Zo správy P.U. J., H..U., W. vyplýva, že obžalovaný nikdy v rozhodnom období nepožiadaval o pripojenie a zriadenie meracieho prístroja na odber elektrickej energie. Z tohto hľadiska obrana obžalovaného, že sa domnieval, že platí za odber elektrickej energie, neobstojí. O zmenách vo vlastníctve k hotelu mal obžalovaný vedomosti a napriek tomu nevyvinul žiadnu aktivitu k legalizácii odberu elektrickej energie. Poukazujúc v celom rozsahu na právny názor prokurátora a Krajského súdu v Košiciach, vyjadreného v uznesení sp.zn. 7To/24/2016 zo dňa 26.5.2016, riadiac sa dôsledne ustanovením § 327 ods. 1 Tr.por., súd vyslovil záver, že obžalovaný sa na škodu cudzieho majetku obohatil tým, že využil niečí omyl nájomcov a neskôr vlastníkov predmetnej nehnuteľnosti, spočívajúci v tom, že nevedeli, že majú s budovou patriacou obžalovanému spoločný rozvod elektriny, čím spôsobil väčšiu škodu a spáchal tento čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a týmto konaním naplnil všetky zákonom stanovené znaky skutkovej podstaty zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1,2,3 písm. c) Tr.zák.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania mu predchádzajúceho nadriadený krajský súd zistil nasledujúce skutočnosti, ku ktorým zaujal toto stanovisko:

K argumentácii okresného súdu uvedenej v rozsudku sp.zn. 3T/156/2014 zo dňa 24.2.2017 ku skutočnosti, že všetky listinné dôkazy, t.j. zmluvy o nájme s dodatkami a kúpna zmluva už boli obsahom spisového materiálu, je potrebné uviesť, že nie všetky listiny boli obsahom vyšetrovacieho spisu v originálnej verzii, resp. vo forme overenej fotokópie. Jedná sa konkrétne o dodatok č. 6/2004 k zmluve o nájme zo dňa 27.11.2002 a o kúpnu zmluvu medzi W. U. W. ako predávajúcim a U. - W. J. U., H..U.. ako kupujúcim zo dňa 18.10.2004.

Listinné dôkazy, ktoré nie sú zabezpečené v originálnej verzii, resp. overenej fotokópie nie sú listinným dôkazom, a preto až do času ich zabezpečenia a založenia do spisu nie je možné na ne prihliadať.

Čo sa týka právneho názoru, ktorý mal byť vyslovený v uznesení Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 7To/24/2016 zo dňa 26.5.2016 je potrebné zdôrazniť, že krajský súd v predmetnej trestnej veci uznesením zo dňa 10.11.2016 sp.zn. 7To/97/16 rozhodol rovnakým spôsobom, ako vo vyššie uvedenom uznesení, a to zrušením napadnutého rozsudku a vrátením veci na opätovné prejednanie, v ktorom neuviedol žiadny právny názor.

Podľa § 221 ods.1, ods.2, ods.3 písm.c/ Tr.zák., kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl a spôsobí tak na cudzom majetku značnú škodu, potrestá sa odňatím slobody na tri až desať rokov.

V obžalobe prokurátora sa kladie obžalovanému N.. C. T. za vinu, že odoberaním elektrickej energie z rozvodov budovy v susedstve bývalej J. I. neskôr V. Q., s ktorou mala jeho nehnuteľnosť spoločné rozvody energií využil omyl vlastníkov a nájomcov budovy spočívajúci v tom, že nevedeli, že majú spoločný rozvod elektriny a platby za elektrickú energiu uhrádzali títo nájomcovia neskôr vlastníci budovy bývalej J.Q. I. B. Š. W. P. T., neskôr V. Q. v období od 16.11.2004 do 27.3.2008.

Skutočnosť, že vlastníci a nájomcovia uvedenej budovy nevedeli, že majú spoločný rozvod elektriny spolu s budovou obžalovaného nenapĺňa pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu podvodu tak, ako sa domnieva prokurátor a ani to, že obžalovaný N.. C. T. mal využiť ich omyl.

Nemôže byť na ujmu obžalovaného to, že ostatní účastníci právneho vzťahu vyplývajúceho z nájomných a kúpnych zmlúv, t.j. nájomcovia, neskôr vlastníci J. I., neskôr V. Q., si neplnili svoje povinnosti vyplývajúce v tom čase z ustanovení Občianskeho zákonníka, resp. Obchodného zákonníka o predchádzaní škodám.

Zo samotnej výpovede poškodeného N.. U., ktorá je obsahom súdneho spisu je zistiteľné, že nedisponovali kompletnou projektovou dokumentáciou nielen budovy, ale aj jej elektrických rozvodov, čo tiež nie je možné vyhodnotiť jednostranne v neprospech obžalovaného N.. C. T..

Tým, že aj napriek uvedenej skutočnosti túto nehnuteľnosť prenajímali za takéhoto stavu, podstúpili riziko, že merače elektrických rozvodov nemusia reálne odzrkadľovať stav, z čoho môže vyplynúť aj situácia súvisiaca s nesprávnym vyúčtovaním odberu elektrickej energie, k čomu aj reálne došlo. Akceptovanie tohto stavu zo strany vlastníkov, či už vedome alebo nevedome, nie je možné hodnotiť ako omyl, ktorý obžalovaný mal využiť. V danom prípade ide o ich neznalosť, resp. neodbornosť pri uzatváraní zmlúv a pri preberaní nehnuteľnosti a jej následnom užívaní.

Trestné právo a trestno-právnu kvalifikáciu určitého konania ako trestného činu, ktoré má súkromno-právny základ, je potrebné považovať za ultima ratio, t.j. ako poslednú možnosť, teda krajný právny prostriedok z hľadiska ochrany základných spoločenských hodnôt. V zásade trestné právo nemôže slúžiť ako prostriedok nahradzujúci ochranu práv a právnych záujmov osôb v oblasti súkromnoprávných vzťahov, kde závisí predovšetkým na individuálnej aktivite osôb, aby si „strážili svoje práva“, ktorým má súdna moc poskytovať ochranu. Je v zásade neprijateľné, aby túto ochranu aktívne preberali orgány činné v trestnom konaní, a tak nahrádzali činnosť súdov v civilnom konaní.

Trestné stíhanie nie je namieste, ak sa konanie obvineného alebo už obžalovaného pohybuje výhradne v rovine súkromno-právnych vzťahov.

Trestné právo by sa najmä u súkromno-právnych vzťahov (osobitne pri majetkových vzťahoch) malo uplatňovať skutočne len podporne k iným právnym normám, a aj to len v prípadoch zjavných excesov súkromno-právnych vzťahov, pretože trestné právo je nástrojom celkom nevhodným k regulácii súkromno-právnych vzťahov, to znamená že trestnú represiu je možné uplatňovať len následne vedľa iných opatrení, resp. ak iné oprávnenia zlyhali.

V predmetnej trestnej veci ide zjavne o prípad, ktorý mal byť vyriešený v civilnom konaní. Dôkazom toho je okrem vyššie spomínaných skutočností aj to, že poškodený N.. U. vyzýval obžalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia. Keďže obžalovaný mu odmietol ním požadovanú sumu vo výške 71.642,41 Eur zaplatiť a chcel zaplatiť len skutočne spotrebovanú elektrickú energiu, poškodený podal na N.. C. T. trestné oznámenie.

Vykonaným dokazovaním už v rámci prípravného konania bolo preukázané znaleckým posudkom Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, že požiadavka N.. U. niekoľko rádozo presahovala skutočne spotrebovanú elektrickú energiu obžalovaným, ktorá bola vyššie uvedeným znaleckým dokazovaním vo svojom súhrne vyčíslená na sumu 16.492,57 Eur. Krajský súd dáva do pozornosti, že potom ako bolo 6.12.2012 vznesené obvinenie N.. C. T. a reálne vypočítaná skutočne spotrebovaná elektrická energia, tento vkladom na účet obom poškodeným spoločnostiam zaplatil za spotrebovanú energiu vyššiu sumu, ako v skutočnosti mal zaplatiť. Spoločnosti U. - W. J. U., H..U.. zaplatil viac o 352,56 Eur a spoločnosti V. Q., U..G..C.. W. zaplatil viac o 5.392,09 Eur.

Keďže vykonaným dokazovaním v predmetnej trestnej veci nedošlo k vykonaniu takých dôkazov, ktoré by smerovali k preukázaniu úmyslu obžalovaného N.. C. T. využiť niečí omyl, krajský súd na základe odvolania obžalovaného napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vo veci rozhodol rozsudkom sám tak, že podľa § 285 písm.b/ Tr.por. obžalovaného N.. C. T. oslobodil spod obžaloby tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Podľa § 288 ods.3 Tr.por., ak súd obžalovaného spod obžaloby oslobodí, odkáže poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody vždy na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom.

Nakoľko krajský súd obžalovaného N.. C. T. podľa § 285 písm.b/ Tr.por. oslobodil spod obžaloby prokurátora v celom rozsahu, poškodených preto v zmysle § 288 ods.3 Tr.por. s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.